

USAAMAH IBN ZAID

Den Älskades Älskade Son

Omar Ibn Al-Khattaab, den Trofastes Befälhavare, satte sig ned för att fördela pengar från skattkammaren bland muslimerna.

Det var 'Abd Allah Ibn Omar's tur, och Omar gav honom hans andel. Sedan var det Usaamah Ibn Zaid's tur. Omar gav honom dubbelt mot vad han gav sin son 'Abd Allah. Eftersom Omar gav efter förtjänst och ansträngning, var 'Abd Allah Ibn Omar rädd att hans ställning inte erkändes lika högt som han önskade, att vara en av de närmaste till Allah genom sin lydnad, ansträngning, fromhet och asketism.

Därför frågade han sin far: "Du föredrog Usaamah, trots att jag upplevde med Allahs Sändebud vad han inte upplevde." Omar svarade: "Usaamah var mer älskad av Profeten ﷺ än du var, och hans far var mer älskad av Profeten ﷺ än din far var."

Vem var det, tillsammans med sin far, som stod så nära Profetens hjärta och kärlek? Det var en hög ställning som Ibn Omar inte nådde, och inte heller hans far, Omar själv.

Vem var det? Det var Usaamah Ibn Zaid som bland Profetens Följeslagare kallats "Den Älskades Älskade Son".

Hans far var Zaid Ibn Haarithah, Profetens tjänare, som föredrog Profeten ﷺ framför sin egen far, mor och släkt. Han var med honom när Profeten ﷺ stod inför en stor grupp Följeslagare och sade: "Jag låter er vittna om att Zaid är min son, ärver av mig och jag ärver av honom."

Hans namn förblev Zaid Ibn Muhammad tills praxis med adoption avskaffades av Koranen. Usaamah är hans son. Hans mor var Umm Aiman, Profetens tjänare och amma. Usaamahs fysiska utseende fick honom att verka utan värde. Historiker och berättare beskrev honom som mörkhyllt och trubbnosig. Med dessa två ord, inte mer, summerade historien Usaamahs fysiska utseende.

Men sedan när har Islam någonsin brytt sig om en persons fysiska egenskaper? Var det inte Profeten ﷺ som sade: "Kanske är en muslims hår ovårdat och hans fötter täckta av damm och hans kläder inte snygga, men om han svär vid Allah uppfyller han sin ed"?

Låt oss därför lägga hans utseende åt sidan. Lämna hans mörka hud och trubbnosiga näsa ifred; ingenting av det slaget har vikt i Islam. Låt oss istället ta oss an hans lojalitet. Hur var hans hängivenhet? Hur var hans dygd? Hur var hans ärlighet? Hur var hans fromhet? Hur stor var hans själ? På grund av sin själs egenskaper nådde han en värdighet som gjorde honom berättigad att ta emot Profetens oändliga kärlek och erkännande: "Usaamah Ibn Zaid är den mest älskade för mig och jag önskar att han ska vara bland de dygdiga. Jag rekommenderar er att behandla honom väl."

Usaamah (må Allah vara nöjd med honom) hade alla de stora egenskaper som möjliggjorde för honom att stå så nära Profetens hjärta och vara älskad i hans ögon. Han var son till två generösa muslimer som tillhörde de första konvertiterna till Islam, som samtidigt var de närmaste och mest lojala mot Allahs Sändebud ﷺ.

Som en av islams sanne söner, fostrades han från sina första dagar av islams rena natur utan att uppleva hednatidernas grumliga period.

Trots sin unga och späda ålder var han en fast troende och en ståndaktig muslim som uppfyllde alla sina tros plikter med djup lojalitet och en obrytbar vilja. Med stort intellekt och ödmjukhet kunde inga gränser hittas för hans hängivenhet till Allah och Hans Profet ﷺ. Dessutom representerade han offren för all slags diskriminering som räddades av Islam. Hur kunde denne mörkhyllade, trubbnosige man attrahera Profetens

ﷺ och muslimernas hjärtan till en sådan upphöjd rang! Detta var bara möjligt när Islam korrigerade mänskliga normer och värderingar rörande diskriminering mot människor: "Sannerligen är den mest ärade bland er i Allahs ögon den mest fromme av er" (49:13).

På Erövringsdag var Profetens Följeslagare som red bakom honom på hästryggen den mörkhyllade, trubbnosige Usaamah Ibn Zaid. Bland islams mest segerrika dagar var Makkahs erövringsdag. Den dagen, på Profetens högra och vänstra sida, stod Bilal och Usaamah, två mörkhyllade män; men Allahs ord som de bar i sina rena, dygdiga hjärtan gjorde dem värda alla slags förtjänster och upphöjd ställning.

Usaamah hade ännu inte nått 20 års ålder när Profeten ﷺ beordrade honom att vara chef för en armé som bland sina soldater hade Abu Bakr och Omar. Ett mullrande spred sig bland en grupp muslimer som var bekymrade av denna sak och som fann det för mycket att en ung man som Usaamah Ibn Zaid skulle befäla en armé som inkluderade ett stort antal Muhaajuruun och äldre Ansaar. Deras viskar nådde Allahs Sändebud ﷺ, så han besteg predikstolen, tackade och prisade Allah och sade sedan: "Vissa människor kritiserade Usaamahs arméledning; de kritiserade hans fars ledning före honom. Hans far förtjänade att vara befälhavare och likaså Usaamah. Han är den mest älskade för mig näst efter sin far, och jag hoppas att han är bland de dygdiga. Jag ber er att behandla honom väl."

Profeten ﷺ dog innan armén gav sig av mot sin destination; men Profeten hade lämnat sitt kloka testamente till sina Följeslagare: "Uppfyll Usaamahs uppdrag. Uppfyll Usaamahs uppdrag."

Trots de nya omständigheter som skapades av Profetens bortgång, insisterade Abu Bakr As-Siddiiq, den förste kalifen, på att uppfylla Profetens testamente. Usaamahs armé gav sig av till sin destination; kalifen bad bara Usaamah att tillåta Omar att stanna kvar för att vara med honom i Al-Madiinah.

Samtidigt hörde den romerske (bysantinske) kejsaren nyheterna om Profetens bortgång och att en armé ledd av Usaamah Ibn Zaid angrep Syriens gränser. Han kunde inte dölja sin häpnad och förundran över muslimernas styrka, vars planer och potential inte påverkades av Profetens bortgång. Följaktligen avhöll sig romarna från att använda de syriska gränserna som en språngbräda mot islams centrum på den arabiska halvön, och därigenom började deras makt krympa.

Usaamahs armé återvände tryggt utan några förluster, så att muslimerna sade: "Vi har aldrig sett en tryggare armé än Usaamahs."

Det var av Profeten ﷺ själv som Usaamah hade lärt sig livets lektion, en mycket klok lektion. Usaamah levde enligt dess visdom från Profetens bortgång tills han själv lämnade vår värld under den senare fasen av Mu'aawiyahs kalifat.

Två år före Profetens bortgång sändes Usaamah av Profeten ﷺ för att leda ett avdelning som mötte några månggudadyrkare som angrep Islam och dess anhängare. Det var första gången Usaamah utsågs till chef för en avdelning. Han utförde sin plikt framgångsrikt och segerrikt. Nyheter om hans seger föregick hans ankomst och Profeten ﷺ var verkligen glad.

Låt oss lämna resten av berättelsen för att berättas av Usaamah själv: "När jag nådde Profeten ﷺ hade redan tillkännagivandet av goda nyheter nått honom. Profetens ansikte strålade av jubel. Han bad mig sitta närmre honom och sade: 'Berätta för mig.' Jag fortsatte att berätta och skildra. Jag nämnde för honom att månggudadyrkarna vid ett tillfälle besegrades och jag kunde nå en man mot vilken jag riktade mitt spjut. Mannen sade: 'Det finns ingen gud utom Allah.' Ändå stack och dödade jag honom med mitt spjut. Profetens inställning förändrades. Han sade: 'Ve dig! Hur vågade du göra det när han sade: Det finns ingen gud utom Allah. Ve dig! Hur vågade du göra det när han sade: Det finns ingen gud utom Allah.' Han fortsatte att säga det i sådan grad att jag önskade att jag var befriad från alla mina gärningar och omfamnade Islam på nytt den dagen. Nej, vid Allah, jag ska aldrig kämpa mot någon som säger: Det finns ingen gud utom Allah, efter vad jag hörde av Profeten ﷺ."

Usaamah vägledades av denna lektions visdom under hela sitt liv.

Vilken klok lektion! En lektion som avslöjar Profetens mänsklighet, hans rättvisa, upphöjdheden i hans principer, storheten i hans tro och hans seder. Trots att det var en månggudadyrkande krigare som dödades av Usaamah, beklagades dödandet djupt av Profeten ﷺ.

I samma ögonblick som denne krigare sade: 'Det finns ingen gud utom Allah', höll han ett svärd i sin högra hand, ett svärd på vilket bitar av muslimsk kropp fortfarande hängde. Han sade det för att rädda sin själ eller för att ge sig själv en ny chans att förändra sin riktning eller återuppta striden.

Ändå, eftersom han sade det, blev hans blod okränkbart och hans liv tryggt och säkert i samma ögonblick och av samma anledning, oavsett hans avsikt eller hans inre önskan. Usaamah förstod lektionen fullt ut. Om Profeten ﷺ förbjuder dödandet av en man i en sådan situation på grund av att han sade: 'Det finns ingen gud utom Allah' - vad gäller då de sanna troende och sanna muslimerna? Därför intog Usaamah en neutral ställning under perioden av inbördesstrid mellan Imam 'Aliy med hans anhängare å ena sidan och Mu'aawiyah å andra sidan.

Han älskade 'Aliy mycket och kunde se sanningen på hans sida. Men efter att ha klandrats av Profeten ﷺ för mordet på en månggudadyrkande som sade: 'Det finns ingen gud utom Allah' - hur kunde han någonsin döda en muslim som trodde på Allah och Hans Profeter? Därför skickade han ett budskap till 'Aliy med orden: 'Om du vore i ett lejons käft, skulle jag älska att gå in i det med dig. Men jag har aldrig sett en situation som denna förut.'

Han höll sig inomhus under hela stridernas och krigets period. När några av hans följeslagare kom för att argumentera med honom om hans beslut, sade han enkelt: "Jag ska aldrig kämpa mot någon som säger: Det finns ingen gud utom Allah."

En gång anförde en vers mot honom: "Och fortsätt kämpa mot dem tills det inte finns mer förföljelse och Allahs religion råder" (2:193). Han svarade: "Det är månggudadyrkarna och vi kämpade mot dem tills det inte längre fanns någon förföljelse och Allahs religion rådde."

År 54 e.H. längtade Usaamah efter att möta Allah. Den dagen öppnade Paradisets portar för att ta emot en av de mest värnadsfulla och fromma troende.